

نقش بهسازی و نوسازی بافت فرسوده در طرحهای توسعه شهری (مطالعه موردی: شهر آبدانان)

نوجس بسطامی بندپی^۱، یونس یوسفی^۲، فاطمه خزایی پول^{۳*}

^۱دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد چالوس
^۲دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد چالوس
^۳دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت اجرایی واحد علوم و تحقیقات مازندران F.khazaei62@yahoo.com

چکیده

یکی از مهم ترین مشکلات اساسی کشور ، فرسودگی بخشی از بافت های شهری است که باعث بی سازمانی، عدم تعادل، عدم تناسب و بی قوارگی آن می شود. برابر بررسی های به عمل آمده به طور متوسط قریب به ۱۰ درصد سطح شهرها ، با توجه به شاخص های تعیین شده توسط شورای عالی معماری و شهرسازی کشور شامل بافت های فرسوده است. در این تحقیق با استفاده از روش میدانی با توزیع پرسشنامه با حجم نمونه ۳۷۰ نفر که با فرمول کوکران برآورده شده و داده های حاصل با استفاده از نرم افزار SPSS مورد بررسی بافت فرسوده شهر آبدانان پرداخته شد و هدف تحقیق ساماندهی و احیاء بافت فرسوده شهر آبدانان در راستای پیشنهاد و شیوه مناسب ساماندهی برای آن می باشد، نتایج آن بدین شرح می باشد که محدوده مورد مطالعه از زیرساختهای اجتماعی و فرهنگی مناسب برخوردار است و بیشتر ساکنین آن را، ساکنان بومی تشکیل می دهند و با توجه به احساس تعلق و میزان رضایتمندی ساکنین با وجود شرایط نامناسب و مناسب ترین روش جهت بهبود کیفیت بافت های فرسوده محدوده ای مورد مطالعه ساماندهی و احیاء آن که نقاط قوت، ضعف، فرصت و تهدید توسط ماتریس SWOT بیان شده است.

واژگان کلیدی: شهر، بافت فرسوده، ساماندهی، احیاء، ماتریس SWOT